

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.758 van 16 februari 1999
in de zaak A. 80.848/XII-1703.**

In zake : XXXX

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Argo).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXX op 26 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 27 augustus 1998 van het vast bureau van de Argo waarbij hij "m.i.v. de dag volgend op de dag waarop deze kennisgeving 'ter post' werd aangeboden" preventief wordt geschorst;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 februari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is vast benoemd als directeur aan de BSGO te XXXX en, met ingang van 1 januari 1997, toegelaten tot de proeftijd als directeur van de BSB0GO "XXXX" te XXXX.

1.2. Bij afzonderlijke brieven, alle van 31 oktober 1997, dient de raadsman van een zestal personeelsleden van de betrokken school, een ouder van twee ex-leerlingen en twee ex-leerlingen zelf, bij de centrale diensten van de Argo, sector "Bijzondere maatregelen", een aanklacht in tegen verzoeker wegens "sexuele intimidatie".

1.3. Bij brief van 1 november 1997 vragen ook een aantal leden van de lokale raad nr. XXXX aan de Argo op grond van dezelfde aantijgingen een tucht- en strafrechtelijke procedure op te starten.

1.4. Vanaf 1 november 1997 tot 17 augustus 1998 gaat verzoeker met ziekteverlof.

1.5. Op 3 november 1997 wordt verzoeker door XXXX, adjunct-administrateur-generaal van de Argo, voor een functioneringsgesprek uitgenodigd.

In het verslag hierover, dat verzoeker op 28 november 1997 wordt toegestuurd, besluit de adjunct-administrateur-generaal dat hij "de preventieve schorsing zal voorstellen aan het Vast Bureau, evenwel nadat het Lokaal Bestuursorgaan nr. XXXX de heer XXXX eerst zal gehoord hebben".

1.6. Op 14 november 1997 overhandigt XXXX, waarnemend directeur aan de BSB0G0 te XXXX, tijdens een gesprek met de adjunct-administrateur-generaal een bundel documenten met verklaringen ten gunste van verzoeker.

1.7. Op 10 december 1997 brengen twee leden van de pedagogische begeleidingsdienst van de Argo een "oriënterend plaatsbezoek" aan de betrokken school.

1.8. Bij brief van 28 januari 1998 wordt verzoeker uitgenodigd op 16 februari 1998 te verschijnen voor een hoorzitting door het lokaal bestuursorgaan nr. XXXX in het kader van de ordemaatregel "preventieve schorsing".

1.9. Bij brief van 16 maart 1998 deelt de procureur des konings te Antwerpen de raadsman van verzoeker mede dat de zaak in verband met de "Feiten te XXXX" geseponneerd werd. Bij schrijven van 18 maart 1998 van verzoeker wordt de lokale raad hiervan op de hoogte gebracht. Op 19 maart 1998 ontvangt de adjunct-administrateur-generaal een afschrift van deze brief.

1.10. Op 19 maart 1998 beslist de lokale raad met eenparigheid van stemmen de centrale raad van de Argo te adviseren verzoeker "m.i.v. heden preventief te schorsen".

1.11. Op 25 maart 1998 stelt de adjunct-administrateur-generaal van de Argo voor om verzoeker preventief te schorsen.

1.12. Op 20 april 1998 verschijnt verzoeker op een hoorzitting in het kader van de procedure "preventieve schorsing" voor de leden van het vast bureau van de Argo.

Deze beslist op 29 april 1998 "de beslissing te verdagen tot het resultaat van het onderzoek ter plaatse door de Pedagogische Begeleidingsdienst is gekend" en "de Juridische dienst om advies te vragen nopens de formulering ter zake".

1.13. Op 20 mei 1998 legt de pedagogische begeleidingsdienst een verslag betreffende de resultaten van de door twee van haar leden vervulde onderzoeksopdracht neer.

1.14. Bij brief van 23 juni 1998 verzoekt de sector "Bijzondere maatregelen" van de Argo de voorzitter van de lokale raad nr. XXXX, verantwoordelijk voor de BSB0GO XXXX die raad samen te roepen "met als agendapunt de bespreking van de resultaten van het onderzoek van mevrouw XXXX, pedagogisch adviseur en mevrouw XXXX, pedagogisch begeleider, waarbij het gedrag van de heer XXXX dient getoetst te worden aan de plichten van de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en waarbij na een hoorzitting door het Lokaal Bestuursorgaan nr. XXXX een gemotiveerd voorstel van tuchtstraf of een gemotiveerde beslissing geen tuchtstraf te initiëren, dient te worden geformuleerd".

1.15. Bij brief van 12 juli 1998 deelt de voorzitter van de lokale raad nr. XXXX mede, naar aanleiding van wat zich in de onderwerpelijke zaak heeft voorgedaan, zijn functie als voorzitter en lid van die raad "m.i.v. heden neer te leggen".

1.16. Op 17 augustus 1998 treedt verzoeker terug in dienst als directeur van de BSB0G0 te XXXX.

1.17. Op 21 augustus 1998 stelt de adjunct-administrateur-generaal het vast bureau van de Argo voor verzoeker preventief te schorsen.

1.18. Op 27 augustus 1998 beslist het vast bureau van de Argo verzoeker "preventief te schorsen m.i.v. de dag volgend op de dag waarop deze kennisgeving 'ter post' werd aangeboden";

2. Overwegende dat blijkens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, één van de voorwaarden voor toewijzing van een vordering tot schorsing is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker betoogt dat de bestreden maatregel voor hem een belangrijke en onherstelbare morele schade met zich brengt; dat hij uiteenzet wat volgt :

"Verzoeker heeft zich, gedurende 17 jaar ingespannen om van de school een modelschool te maken. Hij is hier ontegensprekelijk in geslaagd dit in zoverre dat, wat hij beschouwt als zijn levenswerk, als een model geldt voor de ganse omgeving.

Onder zijn leiding kende de school een grote groei en bloei, het leerlingenaantal steeg op indrukwekkende wijze; de les- en leerprojecten waren een voorbeeld van pedagogische aanpak. De sfeer op school was goed en stimulerend. Het feit dat dit project hem wordt afgenomen, op een wijze die hem onrechtvaardig voorkomt, raakt hem zeer zwaar.

De morele krenking die hem wordt toegebracht is onherstelbaar : tgv. de georchestreerde roddelcampagne is zijn familiaal en sociaal leven zwaar getekend.

De morele kant betreft niet alleen hemzelve, doch ook zijn echtgenote, zijn moeder en zijn schoonmoeder.

Daar waar hij vroeger fungeerde als een open, vriendelijk, optimistisch en sociaal geëngageerd ie-

mand is hij nu eerder pessimistisch en wantrouwend geworden in zijn opstelling naar anderen toe.

Verzoeker meent bovendien dat de wijze waarop een en ander verlopen is, het onbetwistbaar morele nadeel in zijn hoofde nog vergroot.

Immers, hij werd in de waan gelaten -vanaf 5.07.1998 terug in dienst- het schooljaar te kunnen voorbereiden en aanvangen als directeur. Hij heeft daar zijn beste krachten aan gewijd. De thans bestreden beslissing van tegenpartij is onredelijk laat getroffen zonder het minste rekening te houden met zijn gevoelens; dit terwijl ook het belang van de school ermee niet gediend was.

Verzoeker meent dan ook dat enkel een schorsings-arrest het nadeel dat hem treft nog enigszins kan herstellen.";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in verband met verzoekers nadeel hier tegenover stelt dat de preventieve schorsing, die een loutere ordemaatregel is, aansluit bij verzoekers ziekteverlof en dat dus "onmogelijk gesteld (kan) worden dat precies omwille van zijn gewijzigde administratieve toestand een ernstig nadeel zou ontstaan"; dat zij verder betoogt dat de preventieve schorsing en de morele schade die er uit zou voortvloeien het gevolg zijn van verzoekers gedrag; dat zij tenslotte stelt dat het in het verzoekschrift aangevoerde nadeel vaag is;

2.3. Overwegende dat krachtens de rechtspraak van de Raad van State, zoals onder meer verwoord in de arresten nr. 44.257, SCHEERLINCK, van 28 september 1993 en nr. 72.482, SMISMANS, van 17 maart 1998, een preventieve schorsing in beginsel geen nadeel kan veroorzaken dat niet naar behoren te herstellen is door een vernietigingsarrest; dat dit volgt uit de uiteraard tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard van zulke maatregel; dat kan worden aangenomen dat de morele genoegdoening welke een met terugwerkende kracht geldende vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker zou verschaffen, een volledig herstel zal meebrengen van het ingeroepen moreel nadeel; dat het uitzonderlijk anders kan zijn om reden van de aard van de aangeklaagde onwettigheid of

wanneer de bestreden beslissing kennelijk onwettig lijkt te zijn; dat verzoeker echter geen annulatiemiddel aanvoert dat wegens zijn aard of zijn klaarblijkelijk kennelijke gegrondheid het nadeel als ernstiger en moeilijker te herstellen doet verschijnen dan het nadeel dat normaal uit een preventieve schorsing voortvloeit;

Overwegende dat artikel 59 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs bepaalt dat behalve bij strafrechtelijke vervolging de preventieve schorsing niet meer dan één jaar mag duren; dat dit zo begrepen moet worden dat de preventieve schorsing niet langer mag duren dan nodig is om uit te maken of er tuchtrechtelijk opgetreden dient te worden, met als absoluut maximum een jaar; dat een personeelslid dat langer dan nodig preventief geschorst blijft, de opheffing van de preventieve schorsing bij het bestuur kan vragen -zelfs vóór het verstrijken van het jaar- en bij weigering een annulatieberoep tegen de weigering, eventueel vergezeld van een vordering tot schorsing, kan instellen; dat die overweging uiteraard niets afdoet aan het feit dat mede vanwege haar tijdelijk karakter een preventieve schorsing normaal geen schorsing van uitvoering wettigt; dat ze wel moet verklaren dat de tijdelijkheid van de preventieve schorsing maar een beletsel kan zijn voor een schorsing van uitvoering wanneer het bestuur er niet lichtvaardig mee omspringt;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat aan één van de in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;

3. Overwegende dat de verwerende partij "namens haar personeelsleden" verzoekt "omwille van de privacy van betrokkenen in deze zaak" toepassing te maken van

artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten van de Raad van State, zodat bij de publicatie van het arrest de identiteit van de personen niet zou worden opgenomen;

Overwegende dat niets zich tegen de depersonalisatie bij de publicatie van het arrest verzet,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

Bij de publicatie van dit arrest wordt de identiteit van de erin vermelde natuurlijke personen niet opgenomen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terecht zitting, op zestien februari
1900 negenennegentig, door :

de H. J. BAERT,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

de H. W. GEURTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BAERT.